

عنوان مقاله:

بافت های قدیمی شهر و تاجر مدرنیته و تکنولوژی بر آن

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیدعلی معراجی چوکامی - کارشناس ارشد فرهنگ و زبان باستان

محمد زینی - دانشجوی دوره کاردانی معماری سنتی

محمد صارم اسکندری - دانشجوی دوره کاردانی معماری سنتی

محمدعلی بابایی - دانشجوی دوره کاردانی معماری سنتی

خلاصه مقاله:

بافت های تاریخی سند عینی و ماندگاری هستند که به صورت امانتی ارزشمند ازهنروفرهنگ گذشتگان برای استفاده آیندگان از نسلی به نسل دیگر منتقل شده اند. بافت های تاریخی طی دهه های اخیر بارشده و گسترش شهر ها و نوگرایی افرای در معماری و شهر سازی در معرض نابودی و تخریب قرار گرفته و جایگزینی ساختمانهای جدید به جای بناهای تاریخی، شکاف بین ارزش های تاریخی و هویت جمعی حاضر را عمیق تر کرده است یکی از راه های دستیابی به کیفیت های از دست رفته در جهان امروز، رجوع به تکنیک ها و روش های ساخت بومی است که بتوان به سمت کیفیت مطلوب رسید. با توجه به پیشرفت جوامع از نظر علمی در تمام عرصه ها هبه خصوص ساخت و ساز و معماری و به ویژه توسعه پایدار و زیست محیطی آن نقش بوم شناسی و محیطی بود در این زمینهها به طور چشمگیری قابل ملاحظه است. این بوم شناسی ما را به بررسی معماری بومی وادارد و به نظر می رسد که جایگاه مهمی برای معماری بومی در این مطالعات وجود خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

معماری، بافت شهر، مدرنیته، معماری ایرانی، معماری بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361219>

